

Kaip visiems tapti "vieno kraujo"

Agnė Ranonytė

2007 08 03, V

Įmonėse susiklosčiusios tradicijos - naudingas dalykas. Ir ne taip jau svarbu, ar darbuotojai kiekvieną penktadienį vienas kitą vaišina pačių pagamintais desertais, ar kartą per savaitę renkasi "sumestinių" pietų ant žolės. Svarbiausia, kad žmonės atsipalaiduoja, paplepa ne tik apie darbą.

O juk į darbą smagiau išsiruošti, kai žinai, kad diena prasidės pagardinta kolegos kepto pyrago gabalėliu.

Tokia tradicija - kiekvienam paeiliui penktadienį kolegas palepinti namie gamintu desertu - jau apie dvejus metus galioja kompleksinius informacijos technologijų ir interneto sprendimus verslui teikiančioje UAB "Baltnetos komunikacijos" (BK). Ir tai, kad dauguma įmonės darbuotojų yra IT specialistai, - jokia kliūtis pasisukti virtuvėje.

Vieną saulėtą penktadienio rytą desertu pasivaišinome ir mes. Prie stalo susibūrę BK darbuotojai pasakoja, kad jei kurie kolegos tuo metu kartu būti negali, nuskriausti nelieka: skanumynų jiems visada paliekama. Tokia tradicija atsirado pamažu, niekas jos dirbtinai nekūrė. Tiesiog tai vienas, tai kitas kolektyvo narys pasidalindavo su kolegomis savos gamybos gardumynais ir pamažu prigijo įprotis surengti mažutę šventę visiems 32 kolektyvo nariams. O dabar jau ir "firminių" desertų laukiama, ir naujovių receptais dalijamasi.

"Tokios tradicijos lemia, kad nesame surūgę, tik apie darbą galvojančios kolektyvas. Stengiamės, kad nebūtų įtampas, kad rytą atsikėlę žmonės norėtų eiti į darbą, ir aplinka, kurioje jie plūša visą dieną, būtų neformali", - motyvus dėsto Deimantė Vasiliauskienė, "Baltnetos komunikacijų" personalo vadybininkė.

Vienija

Kristina Kovaitė, mokymus ir ES projektų personalo srityje vykdančios UAB "Projekona" direktorė, apibendrina, kad tradicijos padeda perteikti įmonės vertybes, didina darbuotojų ir klientų lojalumą ir leidžia pajusti, kad visi yra vienos struktūros dalis. Taip pat kuria malonią atmosferą bei yra viena lengviausių priemonių skleisti žinias apie įmonę.

"Suformuojamas toks jausmas, kurį Mauglis apibūdino žodžiais: "Mes visi vieno kraujo - tu ir aš." O kai toks jausmas yra, neskubame keisti darbo dėl vienkartinio konflikto. Taip pat pasakojame savo draugams ir aplinkiniams apie tai, kaip leidžiame laiką su kolegomis. Ir lyg tarp kitko priduriame: "O pas mus visada taip." "Dažniausiai apie kasdienį darbą nelabai tėra ką pasakoti, o tradicijos padeda kurti istorijas", - kalba p. Kovaitė.

Vienijimo naudą išskiria ir p. Vasiliauskienė.

"Mes įsikūrę dviejuose aukštuose. Viename dirba inžinieriai, kitame - administracija, vadybininkai. Ir jei nebūtų tokių susiėjimų, tikrai gerokai rečiau susėstume drauge ir pasikalbėtume. O dabar bent kartą per savaitę visi susitinkame, pajuokaujame, pasidalijame naujienomis, ir ne tik apie darbą", - kolektyvo vienijimo nauda džiaugiasi BK personalo specialistė.

Pasak jos, ne tik šia, bet ir kitas su personalo valdymu susijusias iniciatyvas mielai priima ir vadovai. Tiesa, šio tokio nepasitenkinimo sulaukta iš kai kurių kolektyvo narių. Juk natūralu, kad naujoves ne visi priima vienodai, kad ir kokias smagybės jos žadėtų.

"Pradžioje buvo tokių, kurie sakė: "Na, jau ne. Niekada nieko aš negaminu ir nenoriu prasidėti." Tokius skeptikus stengėmės įkalbėti bent ateiti pasėdėti drauge. O gal patiks? Sutikome, kad nenorintieji gaminti nupirktų desertą parduotuvėje. Juk tai tiesiog miela tradicija, o ne kokia prievarta. Taip pamažu prisijaukinome ir tuos, kurie pradžioje buvo nusiteikę kiek nepalankiai", - kad ne visos tradicijos lengvai prigija, pasakoja p. Vasiliauskienė.

Dideliems sunkiau

Specialistai sutaria, kad įmonei augant išlaikyti tradicijas sunkoka. Juk vargiai sutilps virtuvėlėje kad ir 100 žmonių, o ir tas, kuriam teks visus pavaišinti desertu, kažin ar džiaugsis.

"Augimas yra natūralus procesas, kuris vyksta pamažu. Tiesiog svarbu prisitaikyti prie didėjančio kolektyvo poreikių. Kai kurios tradicijos gali būti bendros visiems, kitos - gyvuoti tik atskiruose skyriuose", - svarsto p. Vasiliauskienė.